

[Arne Melchior]

Vi bad om eksempler fra forskellige lande. Det har vi fået. Det viser sig, at man f.eks. i Sverige har omdannet bilinspektionen, men staten har 52 pct. af aktierne. I Holland har man privatiseret, men dér har staten 350 inspektører og kontrollanter til at kontrollere de private, der udfører de opgaver, som bilinspektionen beskæftiger sig med. For Vesttysklands vedkommende har vi fået en meget summarisk og slet ikke udtømmende besked, der er kun seks linjer om det i notatet. Det er meget svagt formuleret, og det er usikkert, hvad der egentlig er sket på dette område i Vesttyskland.

Under alle omstændigheder skal det arbejde, som Statens Bilinspektion laver, udføres. Der er ca. 300 mennesker beskæftiget med det. Jeg har hørt mig for, om de gør det godt, og om der er berettiget kritik af funktionerne. Stort set har der været tale om tilfredshed. Det kan naturligvis altid gøres bedre. De skal være underlagt de samme forpligtelser med hensyn til god service, drift og alt det dér.

Om disse 300 mennesker er ansat af staten eller af et privat selskab, er det stadig væk statens ansvar, at foretagendet fungerer ordentligt. Når de samme mennesker skal lave det samme arbejde til den samme pris, har CD ikke nogen ideologi forbundet med, om det er statsansatte eller privatansatte.

Jeg har indtryk af, at motiverne for privatiseringen har været, at man kunne pege på, at der så ville være 300 færre ansat i det offentlige. Det kan vi ikke hidse os op over. Det afgørende for os er, at staten ikke må slippe ansvaret for, at trafikikkerheden er på det højest mulige stade. Private kunne selvfølgelig løse opgaverne. Da staten skal have tilsyn med det, så skal staten alligevel have en masse ansatte. Efter min mening bureaukratiserer man Statens Biltilsyn ved at privatisere. Man indfører bare et antal nye ansatte, som skal kontrollere kontrollanterne. Dermed er intet vundet.«

Det er nøjagtig, hvad jeg sagde, og hvad der står på tryk, og det står jeg ved.

Der findes naturligvis en hel del andre gode argumenter yderligere imod at gøre det, som Fremskridtspartiet her vil. Ministeren har nogle af dem, jeg kunne nævne flere, men jeg skal lade mig nøje med det.

Jeg skal dog komme med yderligere to bemærkninger. Dels har jeg lovet min gode kollega fru Elisabeth Arnold, som er optaget af an-

dre pligter, at meddele, at Det Radikale Venstre afviser det foreliggende forslag, og endelig skal jeg pege på, at vi om lidt kan vente, at formanden vil henvise forslaget til behandling i Retsudvalget.

Jeg benytter lejligheden til at pege på – og det er altså CD-gruppens holdning – at når nu trafikikkerhedsproblemer er lagt hen til Trafikministeriet, overført fra Justitsministeriet, så burde man tage konsekvensen og også føre udvalgsbehandlingen i Tinget over fra Retsudvalget til det udvalg, som netop trafikministeren naturligst giver møde i, nemlig Trafikudvalget.

Det er ikke noget forslag, jeg stiller i dag selvfølgelig, fordi nu skal det være, som det er aftalt, men jeg vil gerne henstille til ministeren, at han måske interesserer sig for sagen, og jeg tror, at det både for ham og for Tinget i det hele taget vil være velkomment, hvis man bringer overensstemmelse mellem ressortområdet og det tilhørende udvalg.

Kim Behnke (FP):

Som annonceret af undertegnede ved debatten om regeringens forslag om ændringer af bilinspektionen ville Fremskridtspartiet komme med et selvstændigt forslag, som går ud på en privatisering af Statens Bilinspektion, og det er det, der sker fyldest ved dagens førstebehandling af lovforslag nr. L 217. Så selv om hr. Erling Christensen var lidt fortørnet over, at vi skal behandle dette forslag, så var forslaget forannonceret, og det var det af den simple årsag, at Fremskridtspartiet mener, at det her er den rigtige måde at lave bilinspektion på, når vi desværre i form af et EF-direktiv har forpligtet os til, at vi fra 1998 skal have periodisk syn af personbiler i Danmark. På denne måde er det bogført, at der findes en metode, som er velgennemtænkt, der findes en metode, som alle berørte parter synes er den rigtige. Og når jeg kan tillade mig med så store armbevægelser at konstatere, at det her er den bedste og den rigtigste metode, skyldes det, at sagen har haft min og Fremskridtspartiets interesse, siden den første gang blev bragt op under KVR-regeringen i 1990.

På daværende tidspunkt var der nedsat et privatiseringsudvalg under den daværende finansminister. I det privatiseringsudvalg blev en lang række emner diskuteret, og da vi nåede til spørgsmålet om Statens Bilinspektion, var